

ת"פ 14873/10/15 - מדינת ישראל נגד מחמוד קבהא

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 14873-10-15 מדינת ישראל נ' קבהא(עציר)

בפני כבוד השופטת תמר שרון נתנאל
מדינת ישראל: בעניין:

המאשימה

נגד

מחמוד קבהא (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד שרון אייל

ב"כ הנאשם: עו"ד עו"ד ניהאד זרעיני ועו"ד שאדי מעיוף

הנאשם באמצעות הליווי

גזר דין

1. על פי הכרעת הדין שניתנה ביום 04.08.2016, הורשע הנאשם בביצוע העבירות כדלקמן:

סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה - עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **נהיגה בזמן פסילה** - עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נוסח חדש)- התשכ"א-1961; **הפרעה לשוטרי בזמן מילוי תפקידו** - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין; **תקיפת שוטר** - עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין; **היזק במזיד לרכב** - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין; **נהיגה במהירות שאינה סבירה** - עבירה לפי תקנה 51 לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 + סעיף 62 לפקודת התעבורה + סעיף 68 לפקודת התעבורה; **נסיעה בכיוון ההפוך** - עבירה לפי תקנה 35 לתקנות התעבורה + סעיף 62 לפקודת התעבורה; **רמזור אדום** - עבירה לפי תקנה 64(ה) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 + סעיף 62 לפקודת התעבורה + סעיף 68 לפקודת התעבורה (שתי עבירות); **פניית פרסה** - עבירה לפי סעיף 44(א) לתקנות התעבורה + סעיף 68 לפקודת התעבורה; **דרך מחולקת** - עבירה לפי סעיף 36(ג) לתקנות התעבורה + סעיף 68 לפקודת התעבורה; **עקיפה בדרך בלתי פנויה** - עבירה לפי סעיף 47(ד) לתקנות התעבורה + סעיף 68 לפקודת התעבורה; **סטייה מנתיב נסיעה** - עבירה לפי תקנה 40 לתקנות התעבורה + סעיף 68 לפקודת התעבורה.

2. עובדות כתב האישום מפורטות בהכרעת הדין ולא אחזור עליהן. אסתפק בכך שאומר, שהנאשם נראה על ידי שוטרים שישבו בניידת משטרה. כשהבחין בשוטרים, ביצע פניית פרסה והחל להימלט מהם, תוך שהוא מתעלם מכריזת השוטרים ומסימניהם המורים לו לעצור. הנאשם נהג את הרכב, במשך

קילומטרים רבים, תוך שהוא מבצע עבירות תנועה רבות ומסכנות חיים ובין היתר גורם לכלי רכב לסטות מנתיבם, נוסע במהירות מופרזת, נגד כיוון התנועה, עובר צומת באור אדום ברמזור, עוקף כלי רכב תוך שהוא חוצה קו הפרדה רציף, מתחמק מניידות משטרה נוזפות, שניסו לחסום את דרכו והורו לו לעצור, עד שהתנגש באחת הניידות פצע שוטר ברגלו וגרם נזק לניידת. הנאשם יצא מהרכב ונמלט מהמקום לכיוון יער סמוך.

בהמשך התברר שהנאשם נהג כשהוא פסול מלנהוג.

3. יש לציין כי במסגרת הכרעת הדין, **זוכה הנאשם** מעבירת **זיוף סימני היכר של רכב** - עבירה לפי סעיף 413ט' לחוק העונשין.

ראיות לעונש

ראיות מטעם המאשימה

4. מטעם המאשימה הוגשו:

א. גיליון הרשעות פליליות (**סומן ע/1**) ממנו עולה, כי לנאשם 4 הרשעות קודמות ב- 10 עבירות. בעברו הרשעות בעבירות של שיבוש מהלכי משפט; התחזות כאדם אחר על מנת להונות; העלבת עובד ציבור; סיכון אדם בנתיב תחבורה; נהיגת רכב מנועי ללא רישיון; המסיע ברכב תושב זר השוהה שלא כדין; נסיון לגניבת רכב; קשירת קשר לעשות פשע; החזקת כלי פריצה לרכב; והחזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה. בגין העבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, נהיגה ללא רישיון ועוד, נדון הנאשם, ביום 7.11.2010 ל- 30 חודשי מאסר ולאחר מכן נדון, ביום 9.7.15, ל- 4 חודשי מאסר בפועל, בגין שיבוש מהלכי משפט והתחזות כאדם אחר. בנוסף, נפסל הנאשם מלנהוג ואף הופעלה נגדו פסילה מותנית.

ב. גיליון הרשעות קודמות - בתחום התעבורה (**סומן ע/2**) ממנו עולה, כי לנאשם 8 הרשעות קודמות בגין 9 עבירות. בעברו הרשעות של פקיעת תוקף רישיון נהיגה פקע ועברו למעלה מ-6 חודשים מיום פקיעת תוקפו; נהיגה ללא רישיון נהיגה; נהיגה ללא רישיון רכב; נוסע במושב האחורי לא חגור (2 עבירות); נגד שטרם מלאו לו 21 שנה שהסיע יותר משני נוסעים ללא מלווה כדין; נהיגה בחוסר זהירות; נהג חדש ללא תוית/תוית אינה נראית לנהג שמאחוריו; שימוש בטלפון בעת שהרכב נע שלא באמצעות מיקרופון המותקן ברכב.

ג. כתב אישום, הכרעת דין וגזר דין בעניינו של הנאשם דן, שניתנו בבית משפט השלום בחדרה, ביום **09.07.2015**, בת"פ 19532-04-14 (**סומן ע/3**), בגין נהיגת רכב מנועי ללא רישיון, נהיגת רכב ללא רישיון רכב, חוסר פוליסה, התחזות כאדם אחר על מנת להונות, ושיבוש מהלכי משפט, בו הוטלו על הנאשם העונשים כדלקמן:

(1) 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, החל מיום 04.11.2015.

(2) **מאסר על תנאי של 6 חודשים** למשך 3 שנים והתנאי הוא, שהנאשם לא יעבור

עבירה לפי סעיף 441 לחוק העונשין או עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין או עבירה

עמוד 2

של נהיגה בפסילה או נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מעל שנה.

(3) פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה ל-15 חודשים בפועל.

(4) הופעלו 6 חודשי פסילה מותנית שהוטלה על הנאשם בת"פ 24483-04-10 וזאת בחופף לפסילה שהוטלה בתיק זה.

(5) **פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים** וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה בפסילה או נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מעל שנה.

ד. החלטה על הפסקה מנהלית של עבודות השירות הנ"ל בשל מעצרו של הנאשם בתיק נוסף.
(סומן ע/6).

המאסר על תנאי והפסילה על תנאי שהושטו על הנאשם בתיק הנ"ל, בני הפעלה הם.

ה. כתב אישום, הכרעת דין וגזר דין נוסף (סומן ע/4), שניתנו בת"פ 24483-04-10, בבית המשפט המחוזי בתל אביב יפו, ביום **07.11.2010**, במסגרת הסדר טיעון אשר כלל הסכמה לעונש, בו הורשע הנאשם בעבירות של קשירת קשר לפשע, ניסיון גניבת רכב, החזקת כלי פריצה, סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ללא רישיון רכב, נהיגה ללא ביטוח, הסעת שוהה בלתי חוקי, ושימוש בכוח על מנת להכשיל מעצר חוקי, בו הוטלו על הנאשם העונשים כדלקמן:

(1) 30 חודשי מאסר בניכוי 142 ימי מעצר (מיום 12.4.2010 עד 6.6.2010 ומיום 11.8.2010 ועד היום).

(2) 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות מסוג פשע או עבירה לפי סעיף 332 לחוק העונשין.

(3) פסילה בפועל מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה למשך 24 חודשים מיום שחרורו ממאסר.

(4) פסילה על תנאי בת 6 חודשים מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר.

(5) קנס בסך ₪ 1500 או 30 ימי מאסר תמורתו.

ראיות מטעם הנאשם

5. נשמעה עדותו של אבי הנאשם, מר עאטף קבהא, אשר סיפר שהנאשם התגרש לאחרונה, הוא אב לארבע בנות הנמצאות אצל אמן, שגרה אצל הוריה ושהן מבקשות ממנו כסף, אך אין לו כסף לתת להן.

טיעוני המאשימה לעונש

6. מטעם המאשימה, הוגשו טיעונים בכתב (סומן ע/5) ובישיבת יום 14/09/16 הוספו דגשים בעל-פה.

ב"כ המאשימה ציין, כי הנאשם בן 28, עצור החל מיום 11.10.2015. לדבריו, החל מיום 09.12.2015 ועד ליום 09.04.2016 ריצה הנאשם מאסר בגין ת"פ 19532-04-14 - ע/3 (להלן: "**התיק הקודם**"), לאחר שעבודות השירות שהוטלו עליו במסגרת גזר הדין שניתן שם, הופקעו ע"י נציב בתי הסוהר, על פי סעיף 51ט' לחוק העונשין.

כן אדגיש, כי בטרם הספיק הנאשם לרצות את העונש של 4 חודשי מאסר בפועל, שנגזר עליו לאחר שצו עבודות השירות הופקע, כאמור לעיל, הוא נעצר בגין העבירות שביצע בתיק דנן וביהמ"ש הורה על מעצרו עד תום ההליכים.

ב"כ המאשימה הפנה גם לעברו התעבורתי של הנאשם ולעונשי הפסילה שהושתו עליו שם.

לטענתו, אין לנכות את התקופה בה ישב הנאשם במאסר בגין ת"פ 19532-04-14 - ע/3, מתקופת המאסר שתושת עליו בתיק זה.

7. ב"כ המאשימה הדגיש, כי הנאשם כפר במיוחס לו, ובתאריך 4.8.16, לאחר שמיעת הראיות בתיק, הוכרע דינו והוא הורשע בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, תקיפה והכשלת שוטרים, נהיגה בזמן פסילה ועבירות תעבורה נוספות.

ב"כ המאשימה פירט את חומרת העבירות אותן ביצע הנאשם, תוך שהוא מדגיש, שהנאשם סיכן לא רק את חייו שלו, אלא את חיי כלל ציבור המשתמשים בדרך, כולל שוטרים שביקשו לעצרו.

לדבריו, מעשיו של הנאשם מעידים על התנהלות עבריינית, על מסוכנות גבוהה, זלזול בחיי אדם, זלזול במערכת אכיפת החוק ונציגיה, והעדר כל חשש או מורא מפני החוק.

8. לדידו, פוטנציאל הנזק בנסיבות אלו גבוה ועלול להביא לקיפוח חיי אדם או לפגיעה קשה. בפועל, כתוצאה ממעשי הנאשם, השוטר אלביר נפצע ברגלו ונגרמו נזקים לניידת המשטרה בה התנגש הנאשם עם רכבו ורק במזל הסתיים האירוע ללא תוצאות קשות יותר.

עוד טען ב"כ המאשימה כי הנאשם היה מודע היטב למעשיו, ולהשלכות הכרוכות בכך שייתפס נוהג בפסילה, ובשל כך העדיף להימלט ולבצע עבירות נוספות מאשר להיתפס. בכל רגע יכול היה הנאשם להפסיק מעשיו ולעצור, אך הוא בחר להמשיך בביצוע העבירות.

עוד הודגש, כי הנאשם עבר מסלול ארוך של 12 ק"מ עד שנתפס ע"י השוטרים, וזאת מבלי שהיה כשיר לנהיגה (בזמן פסילה), וללא ביטוח. עוד צוין, כי הרכב בו נהג הנאשם, לא ביצע מבחן רישוי החל מתאריך 16.11.2014 ואף הורכב בו מנוע שנלקח מרכב שהורד מן הכביש ויועד לפירוק.

9. ב"כ המאשימה ציין, כי הערכים החברתיים המוגנים, שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה הם: הגנה על חיי האדם ושלמות הגוף, הגנה על שלום הציבור ובטחונו, שמירה על הסדר הציבורי, הגנה על עובדי ציבור בכלל ועל שוטרים בפרט והגנה על הרכוש. לדבריו הנאשם בהתנהגותו פגע פגיעה חמורה בערכים אלו.

ב"כ המאשימה פירט את מדיניות הענישה והפנה לפסקי דין אשר תומכים לדידו בטענותיו.

10. בהתייחס למתחם העונש ההולם, סבור ב"כ המאשימה, כי מדובר באירוע אחד מתמשך, במהלכו ביצע הנאשם את כל העבירות בהן הורשע, ולכן יש לקבוע מתחם אחד לכלל העבירות. לדבריו, מתחם העונש

ההולם במקרה דנן **נע בין 4-6 שנות מאסר בפועל**, בנוסף לרכיבי ענישה נוספים.

11. בעניין הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, טען ב"כ המאשימה, כי מדובר בנסיבות מחמירות וביניהן העובדה, כי הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו, הכחיש את כל המיוחס לו, ולא הביע חרטה.

עוד טען ב"כ המאשימה כי הנאשם ביצע את העבירות דנן, כאשר עונש מאסר על תנאי מרחף מעל ראשו ולאחר שהוא ריצה עונש מאסר ממושך מאחורי סורג ובריא בגין הרשעה בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, אך לא היה בכך כדי להרתיעו מלחזור ולבצע את המעשים פעם נוספת.

12. **לאור האמור לעיל**, ביקש ב"כ המאשימה, להטיל על הנאשם עונש מאסר המצוי ברף העליון של מתחם הענישה אשר הוצע ע"י המאשימה, מאסר מותנה ממושך, פסילה בפועל לתקופה ממושכת במצטבר לפסילות שהושתו עליו בת"פ 19532-04-14 ובת"פ 9783-11-2014, פסילה על תנאי, קנס, להפעיל את עונש המאסר על תנאי (6 חודשי מאסר) וכן את עונש הפסילה על תנאי (12 חודשי מאסר) שהושתו על הנאשם בת"פ 19532-04-14 והינם בני הפעלה וזאת - במצטבר ליתר העונשים.

טיעוני הנאשם לעונש

13. מטעם הסנגור, הוגשו טיעונים בכתב (**סומן עא/1**) ובישיבת יום 14/09/16 הוספו דגשים בעל פה. כן הוגשה אסופת פסיקה בעניין מתחם הענישה (**סומנה עא/2**).

גם הסנגור מסכים, כי האמור בכתב האישום מהווה אירוע אחד ולכן יש לקבוע מתחם ענישה אחד לאירוע כולו. לטענתו, כי העבירות דנן, לא תוכננו מראש, ולא הייתה לנאשם כל כוונה לפגוע באנשים חפים מפשע, לסכן חיים או לגרום נזק לרכוש. לדבריו, לא הייתה לנאשם סיבה אידיאולוגית כלשהי לבצע את המעשים, אלא הם בוצעו מתוך לחץ נפשי, בהלה ופחד להיעצר, לאור העובדה שהנאשם נהג ללא רישיון בתוקף.

14. צוין, כי בטרם הגשת כתב האישום, עבד הנאשם בגינון, יחדיו עם אחיו, במסירות וברציפות, ועזר לאחיו לכל המשפחה בעסק המשפחתי. נישואיו של הנאשם לא עלו יפה, הוא התגרש מאשתו ומפרנס את ילדיו הקטינים.

הסנגור ביקש להדגיש, כי מאסרו של הנאשם לזמן ממושך, יפריד אותו מילדיו וימנע את פרנסתם, הסדרי הראיה ייפגעו, והדבר יחמיר עוד יותר את מצבם הנפשי של הילדים שנפגעו מגירושי הוריהם.

15. במבחן התוצאה, האירוע הסתיים ללא שנפגעו אזרחים והשוטר שנפצע למרבה הצער, נפגע באורח קל מאוד וקיבל 3 ימי מנוחה בלבד.

לטענת הסנגור, העבירה המרכזית במקרה דנן הינה העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, כאשר יתר העבירות הן נלוות לעבירה זו. לשיטתו, נסיבות ביצוע העבירה אינן חמורות והתוצאה שנגרמה מהמעשים לא קיצונית.

16. לידיו של הסנגור, המקרה דנן הוא לא המקרה החמור ביותר או הקיצוני ביותר ואין בעברו הפלילי בלבד של הנאשם כדי להצדיק הטלת עונש חמור מאוד. לדבריו, ישנם מקרים שנאשמים עם עבר פלילי השתקמו וחזרו לחיות באופן נורמטיבי.

בטיעונו בכתב טען הסנגור, כי מתחם העונש ההולם בהתאם לפסיקה בעבירות דומות נע בין **6 חודשי מאסר בפועל שלעיתים נדירות יומרו לעבודות שירות, לבין 4 שנות מאסר בפועל במקרה הקיצוני והחמור ביותר.**

עמוד 5

לעומת זאת, בטיעונו בעל-פה, בישיבת יום 14.09.2016, טען, כי **מתחם העונש ההולם במקרה דנן, הוא בין 12-18 חודשי מאסר**, וכי יש להטיל על הנאשם ענישה ברף התחתון של המתחם.

לטענתו, לנאשם סיכוי טוב להשתקם ולחזור למוטב ויש לתת לו הזדמנות לכך, שכן העבירה בוצעה ללא כל תכנון, וזאת להבדיל מהעבירה הקודמת בה הורשע הנאשם לפני מספר שנים שהצריכה תכנון מראש.

17. בהתייחס למאסרים על תנאי המרחף מעל ראשו של הנאשם, ביקש הסנגור, כי במידה ויופעלו עונשים אלה, להתחשב בכך, שעונש המאסר על תנאי שנקבע בגין העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, נקבע בהתאם לנסיבות יותר חמורות שאינן מתקיימות במקרה דנן, בעניין עבירה שתוכננה מראש להבדיל מהעבירה דנן.

לתמיכה בטענותיו הפנה הסנגור לפסקי דין - ע"פ 3641/14 מדינת ישראל נ' באסם חסונה (מיום 02/07/14) ו- ת"פ (חי') 36272-01-13 מדינת ישראל נ' חסן ח'ג'אזי (מיום 19/02/2014), והגיש אסופת פסיקה (**סומנה עא/2**).

18. הסנגור ביקש להתחשב בנאשם ובנסיבותיו, לא להטיל עליו עונש חמור יתר על המידה רק בשל עברו הפלילי, להביא בחשבון את הפסיקה במקרים דומים, להתחשב בשיקולי שיקום, ובמידה ובית המשפט יראה לנכון להפעיל את עונש המאסר על תנאי במצטבר, מבקש הסנגור להסתפק בהטלת עונש של מאסר בפועל ברף התחתון של מתחם הענישה אשר יקבע.

הנאשם

19. הנאשם אמר שהוא מצטער על מה שעשה והוא רוצה לחזור לילדיו. לדבריו יש לו תינוקת, הוא כבר שנה במעצר ולא ראה אותה ואת ילדיו. עוד הביע הנאשם חשש מכך שעד שהוא יצא מהמעצר ילדיו ישכחו אותו. לבסוף ציין הנאשם שהוא עשה טעות וביקש מבית המשפט להתחשב בו.

דין וגזירת הדין

קביעת מתחם העונש ההולם

20. אף אני סבורה, שהמעשים המגבשים את העבירות בהן הורשע הנאשם מהווים אירוע אחד, מתמשך ונכון, אפוא, לקבוע מתחם ענישה אחד לאירוע כולו.

הנאשם הורשע במספר רב של העבירות, שחלקן חמור ביותר. חומרה יתרה יש לייחס לעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. על חומרתה של עבירה זו ניתן ללמוד גם מהעונש של 20 שנות מאסר, שקבע המחוקק בצד עבירה זו. כן אין להתעלם מהעבירות הנוספות בהן הורשע הנאשם, במיוחד מהעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, בזמן פסילה.

21. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו הפסולים של הנאשם דנן, בהתייחס למכלול העבירות שבוצעו הם קדושת חיי האדם, שלמות הגוף, שלום הציבור וביטחונו, זכות הקניין, הסדר הציבורי ושלטון החוק.

אין ספק, כי הפגיעה בערכים חברתיים אלו במקרה דנן, היא פגיעה משמעותית ומהותית ביותר, שכן הנאשם נהג בצורה מסוכנת עד מאוד, ללא רישיון ובזמן פסילה, במהירות גבוהה שלא בהתאם לתנאי הכביש, לאורך מרחק רב של 12 ק"מ, ביצע עקיפות מסוכנות ועבר צומת באור אדום, תוך שהוא סיכן באופן ממשי אנשים רבים, חפים מפשע, עוברי אורח ושוטרים. הנאשם לא שעה לקריאות השוטרים ולסימנים שהפעילו, אשר הורו לו, פעמים רבות, לעצור באופן מיידי - כריזה במערכת כריזה, אורות מהבהבים והמשיך לנוס ולברוח במהירות רבה, מבלי לחשוב כלל על ההשלכות הקטלניות העלולות להתרחש, כתוצאה מנהיגתו הפרועה והמסוכנת.

בסופו של דבר, התנגש הנאשם ברכבו של השוטרי אלביר, ופגע גם בשוטרי וגם בניידת וגרם להם נזקים. לשוטרי - פגיעה ברגלו ולניידת - פגיעה במערכת ההיגוי, בכנף שמאלי ובשתי דלתות. גם אז לא עצר הנאשם והתחיל לנוס באופן רגלי לתוך היער. התנהגות פראית וחסרת רסן זו של הנאשם, הייתה עלולה להוביל לאסון ולנפגעים רבים.

22. למזלו הרב של הנאשם, הנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו החמורים, הוא נזק מינורי יחסית ורק בנס לא נגרמו אבדות בנפש.

עם זאת, אין להתעלם מהנזק הפוטנציאלי הקטלני שהיה עלול להתרחש בשל המעשים המסוכנים שביצע הנאשם, שביצע אותם ללא כל חשש. נזק שהיה עלול לגרום למוות או נכות של אזרחים, משתמשי הדרך, ועוברי אורח רבים, שהיו עלולים להיקלע למצב מסוכן זה על הכביש, בעל כורחם וללא עוול בכפם.

אין לי ספק, שהנאשם הבין את מעשיו ואת הסכנה שבהם. הוא יכול היה בכל רגע לחדול מביצוע העבירות ולעצור, אך בחר להמשיך בהתנהגותו העבריינית, תוך זלזול בחיי האדם וזלזול בחוק ובנציגיו, השוטרים.

23. בהתייחס למדיניות הענישה הנוהגת - בפסיקה נכתב פעמים רבות, כי יש להחמיר ולהטיל ענישה מרתיעה ומשמעותית בעבירות מסוג אלו, וזאת על מנת להוקיע התנהגויות אלו מהשורש.

בעניין זה ראו: ע"פ 5626/14 מרק לנקין נ' מדינת ישראל (מיום 02/08/15) (להלן: "עניין לנקין"): "המציאות היומיומית בכבישים אינה בטוחה מטבעה, ועל כן יש להחמיר עם אלו המעלים את רמת הסיכון בה באופן משמעותי. דברים אלו נכונים אף ביתר שאת בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, תוך התעלמות מהוראות השוטרים לעצור, לגביהן נקבע כי נדרשת ענישה משמעותית ומרתיעה".

ראו גם דברים שנאמרו בע"פ 4160/14 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 20/10/14): "בית משפט זה עמד לא פעם על חומרתן של עבירות סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה אגב התעלמות מהוראות שוטרים לעצור, אשר הענישה בגין חייבת להיות משמעותית ומרתיעה על מנת להילחם בתופעה ולהגן על הנוסעים בכביש ועל כלל המשתמשים בדרך".

להרחבה בנושא ראו עוד: עפ 2330/14 יעקב רוימי נ' מדינת ישראל (מיום 11/09/14): "בית משפט זה קבע לא אחת כי אין להשלים עם התופעה המדאיגה אשר פשטה במחוזותנו של נהיגה בריונית ומשולחת רסן במהלך מרדפים עם המשטרה. כך, נקבע כי יש להחמיר בענישה בעבירות אלה, בנסיון למגר את התופעה העולה כדי 'מכת מדינה'".

24. מתחם העונש ההולם שנקבע בפסיקה לעבירות של נהיגה פרועה המסכנת חיי אדם בנתיב תחבורה, על עבירות התעבורה הנעברות, במסגרת זו, "על דרך השגרה", הכוללות גם הרשעה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה (ובהעדר נסיבות מחמירות מיוחדות), נע בין 36 ל- 6 שנות מאסר.

בענין סלוצקי - ע"פ 5981/15; 7190/15 מדינת ישראל נ' ולד סלוצקי (5.7.2016), בו נדון מקרה פחות חמור, בנסיבותיו, מאשר בעניינו (ללא הרשעה בנהיגה בזמן פסילה, כפי שהורשע הנאשם דנן), נקבע מתחם ענישה בטווח שבין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל (במקום מתחם ענישה שבין 18 ל-36 חודשי מאסר, שקבע ביהמ"ש המחוזי), תוך שבית המשפט העליון הפנה לגזרי דין שקבעו, במקרים דומים, עונשים שבין 48 ל-54 חודשי מאסר.

בענין סלוצקי הנ"ל, ציין בית המשפט העליון עונשים שהושתו בגין עבירות דומות באמרו: "מסקירת מקרים דומים שעניינם בעבירות תעבורה חמורות - כאשר בראשם עבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, נהיגה בזמן פסילה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו - עולה כי בית משפט זה קבע מדיניות ענישה מחמירה [ראו: ע"פ 2410/04 מדינת ישראל נ' אבולקיעאן]פורסם בנבו] (11.11.2004), במסגרתו הוחמר עונש מאסר בפועל מ-24 חודשים לארבע שנים (יודגש כי בע"פ 285/13 מוסטפא נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 4 (24.10.2013) (להלן: ענין מוסטפא) אושר כי הלכת אבולקיעאן שרירה וקיימת גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין); ע"פ 7632/05 אלאטרש נ' מדינת ישראל (2.8.2006), במסגרתו אושר עונש מאסר בפועל של **48 חודשים** על המערער 1 (אולם יצוין שהמערער 1 הורשע במסגרת אותה פרשה גם בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות) ושל **40 חודשים** על המערער 2; ע"פ 7234/13 אימאם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.7.2014), במסגרתו אושר עונש מאסר בפועל של **54 חודשים**; ע"פ 5877/13 גאלב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.4.2015), במסגרתו אושר עונש מאסר בפועל של **שלוש שנים וחצי** (זאת לצד מאסרים מותנים שהופעלו במצטבר באותו עניין). יצוין כי קיימים מספר מקרים בהם הסתפק בית המשפט בעונש מאסר בפועל הדומה במשכו לזה שהושת על המשיב, אך אין הם משקפים את מדיניות הענישה הראויה והנוהגת".

לענין מתחמי הענישה הנוהגים, אמר ביהמ"ש העליון: "ברוח מדיניות הענישה המחמירה עליה עמדתי לעיל, נקבעו במקרים דומים מתחמי ענישה חמורים משמעותית מזה שנקבע בעניינו של המשיב. כך, בין השאר, בענין מוסטפא, נקבע מתחם עונש הנע **בין 42 ל-54 חודשי מאסר בפועל**; בע"פ 5626/14 לנקין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.8.2015), אושר מתחם עונש הנע **בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל**; ובע"פ 1925/14 עלוש נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (8.2.2015), אושר מתחם עונש הנע **בין שלוש לשש שנות מאסר בפועל**. איני רואה בנסיבות הענין סיבה המצדיקה סטייה ממתחמים אלו".

25. לאור האמור לעיל, ולאחר שהבאתי בחשבון את הערכים החברתיים שנפגעו מהמעשים דן, מידת הפגיעה בערכים אלו, הנזק שנגרם והנזק הפוטנציאלי שהיה עלול להיגרם מעבירות אלו, מדיניות הענישה הנוהגת ומתחמי הענישה שנקבעו בפסיקה הענפה בנושא, **אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן, נע בין 36 ל- 60 חודשי מאסר בפועל**, בתוספת פסילה לתקופה משמעותית ועונשים נוספים.

גזירת הדין בתוך המתחם

26. הנאשם בן 28, עצור מיום 11.10.2015. החל מיום 09.12.2015 ועד ליום 09.04.2016, ריצה מאסר בגין התיק הקודם, לאחר שעבודות השירות שהוטלו עליו שם, הופקעו ע"י נציב בתי הסוהר מכוח סעיף 51ט' לחוק העונשין, בגין מעצרו בתיק זה, כאמור לעיל.

27. בענייננו, גם הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות הן נסיבות חמורות במיוחד;

עברו של הנאשם מכביד מאד וכולל גם הרשעות בעבירות בהן הורשע בתיק זה, לרבות בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, בגינה נדון ל- 30 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון, בעבר לעונשי מאסר, מאסרים על תנאי, פסילות בפועל של רישיון נהיגה ופסילות על תנאי, אולם חרף כל אלה שב וביצע את העבירות דנן.

חומרה יתירה יש בכך שהנאשם ביצע את העבירות בהן הורשע בתיק זה, כאשר עונשים מותנים - 6 חודשי מאסר על תנאי ו- 12 חודשי פסילה על תנאי, תלויים ועומדים מעל ראשו.

משנה חומרה יש בכך, שהנאשם עבר את העבירות דנן (שנעברו ביום 22.9.15), פחות משלושה חודשים לאחר שנדון (ביום 9.7.15) בבימ"ש השלום בחדרה (בת"פ 19532-04-14, להלן: "**התיק הקודם**") לעונש מאסר של 4 חודשים, לריצוי בעבודות שירות.

כל האמור לעיל מצביע על דפוס התנהגות עברייני אשר מושרש בנאשם. הנאשם סיגל לעצמו נורמות עברייניות ולמעשה, עשה לו את העבריינות לדרך חיים, על כל המשתמע מכך.

בנסיבות אלה, יש להשית על הנאשם עונש מאסר המצוי ברף העליון של מתחם העונש ההולם.

28. לקולה, אתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, שהתגרש לא מזמן, ולו ארבע בנות רכות בשנים. כן אתן משקל להתנצלותו של הנאשם על מעשיו, בפניי, ולנזק אשר עלול להיגרם לו ולמשפחתו, בשל שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריח לזמן ממושך, אם כי אבהיר, כי בנסיבותיו של מקרה זה, על כל הנסיבות המפורטות לעיל, ידו של האינטרס הציבורי על העליונה ולשיקולים לקולה ניתן לתת משקל

מסוים בלבד.

29. לאור האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. מאסר בפועל למשך **54** חודשים, בניכוי הימים בהם ישב במעצר בגין תיק זה, החל מיום 11.10.15 ועד ליום 9.12.15 וכן מיום 9.4.16 ועד היום.

אבהיר, כי התקופה שמיום 9.12.15 ועד ליום 9.4.16, **לא** תנוכה מתקופת המאסר שהושתה על הנאשם בתיק זה, מאחר שבתקופה זו ריצה הנאשם עונש מאסר שהושת עליו בת"פ 19532-04-14 הנ"ל (לאחר שעבודות השירות הופקעו).

ב. אני מורה על הפעלת המאסר על תנאי בן **6** החודשים, שהושת על הנאשם בתיק הקודם - ת"פ 19532-04-14, במצטבר לעונש המאסר שנגזר עליו בס"ק א' לעיל.

סך הכול ירצה הנאשם, בגין תיק זה, עונש מאסר בפועל לתקופה של **60 חודשים**.

ג. אני משיתה על הנאשם מאסר על תנאי למשך 24 חודשים, שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום בו ישוחרר מהמאסר שהושת עליו בתיק זה, עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ו/או תקיפת שוטר ו/או נהיגה בזמן פסילה.

ד. אני משיתה על הנאשם מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום בו ישוחרר מהמאסר שהושת עליו בתיק זה, עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ו/או נהיגה ללא רישיון נהיגה.

ה. פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך **14** שנים מהיום בו ישוחרר מהמאסר שהושת עליו בתיק זה.

ו. אני מורה על הפעלת **12** חודשי הפסילה על תנאי, שהושתה על הנאשם בתיק הקודם - ת"פ 19532-04-14, במצטבר לעונש הפסילה שהושת עליו בס"ק ה' לעיל.

סך הכול מוטל על הנאשם, בגין תיק זה, עונש פסילה בפועל לתקופה של **15 שנים**.

ז. אני פוסלת את הנאשם, על תנאי, מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 3 שנים והתנאי הוא, שהנאשם לא יעבור, בתוך 3 שנים מהיום בו ישוחרר מהמאסר שהושת עליו בתיק זה, עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ו/או נהיגה בזמן פסילה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ג אלול תשע"ו, 26 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.